

ఓంగోలు,
మార్చి 25, 1988

ప్రియ రోహిణి!

ఐదు రోజులనుండి నీ ఉత్తరం కోసం నిరీక్షించి... నిరీక్షించి ఆశాభంగం చెందినవాడినై తిరిగి నేనే ఉత్తరమేస్తున్నాను.

ఎప్పటికప్పుడు 'ఈరోజు తప్పకుండా వస్తుంద'ని అనుకుంటూ రోజూ సోస్తాఫీసు చుట్టూ తిరుగుతున్నాను— పోస్టమేన్ వచ్చేవరకు ఆగలేక. కానీ ఇవేల్లికి కూడా ఉత్తరం రాకపోయేసరికి నా మనసు నా మాట విననని మొరాయిస్తోంది. ఎంత పిచ్చి ప్రేమ ఏర్పడిపోయింది ఈ పది రోజుల్లో నీ మీద.

ఆసలెందుకేశావు ఉత్తరం? అది వేయకపోయినట్లయితే నీ మీద నాకింత అనురాగం ఉదయించేది కాదు. ఇప్పుడింత వేదన ఉండేది కాదు. నాలో ప్రేమ రేపెట్టి మానంగా ఉండిపోవడం నీకు భావ్యమా?

రోహిణీ! ఎల్లండి మండి 'internals' మొదలవుతాయి. ఇంతవరకు 'బుక్' ముట్టుకుంటే ఒట్టు. ఎప్పుడూ నీ ధ్యాసే. ఇంకేం చదువుతాను? ఎంతగానో ప్రయత్నిస్తున్నాను చదవాలని. కుదరందే! ఏం చేయమ చెప్పు. ఈ

ఇంటర్నల్స్ నిర్లక్ష్యం చేయడానికి వీలవదు. ఈ టెస్ట్ లో వచ్చిన మార్కులు 20 శాతం సైనల్ ఎగ్జామ్స్ లో కలుస్తాయి. మార్కులు తక్కువ వస్తే మళ్ళీ ఆ ఓటమిని కూడా భరించలేను. అన్నిట్లోనూ నేను ఫస్ట్ ఉండాలని మొదలుపెట్టి కష్టపడ్డానే ఉన్నాను. కానీ ఏక్స్ డెంట్ గా నాలో ఇంత సంచలనం కలిగించావు తప్పుకాదు కానీ— ఇదే నా బలహీనతయ్యేట్లుంది.

తొలిసారి నా జీవితంలో ఓ అందమైన అమ్మాయి 'నిన్ను ప్రేమిస్తున్నా'నంటూ ఉత్తరం

వస్తే నాకది గొప్ప ఎక్స్ సైట్ మెంట్ అనిపించింది. ఆ 'ప్రేమ సందేశం' నాలో గొప్ప అనుభూతిని రేకెత్తించింది. తక్షణమే నీ ముందు వాలాలనిపించింది. కానీ ధాలేను. ఒక్కసారిగా నిన్ను చూస్తే నా కల చెదిరిపోతుందేమో వనే సందేహం. నీ చెంత నేను సరిగ్గా వ్యవహరించగలవా? అని భయం. హృదయంలో బ్రేవ్ నెస్ రానీ— కొంత కాలం ఈ భావోద్యేగాన్ని అనుభవించనీ— అప్పుడొస్తాను. అప్పటి వరకు నాకు ఉత్తరాలు వేస్తుండు స్టేజ్!

రోహిణీ! నా ఉత్తరం నీ కందేలోగా ని మండి ఉత్తరం వస్తుందేమోననిపిస్తోంది. మొన్న నాకో ఉత్తరమొస్తే నీ మండేమోనని ఎంత సందేహం కలిగిందో? చూస్తే— అది నా స్నేహితుడు శంకరం గాడి మండి. నిరాశ పడిపోయాను.

ఇప్పుడే నాలో ఓ అనుమానం మొదలయ్యింది. అసలు నా ఉత్తరం నీకు అందిందా— లేదా— అని. మళ్ళీ ఏమూలో చేరే ఉంటుందనే ఆశ...

నీ తొలి ఉత్తరంలోని విషయాలు ఇంకా నన్ను సర్దిబ్రాహ్మణ్యాలలో ముంచివేస్తూనే ఉన్నాయి. నామీద నీకింత లవ్ ఏర్పడటానికి మనమధ్య ఎటువంటి సన్నివేశం కూడా తలపెట్టించలేదు కదా— మరెలా సంభవం ఇది? జవాబు చెప్పవూ?! నన్ను... నన్ను పిచ్చివాడ్ని చేయడానికి ఆ ఉత్తరమేయలేదు కదూ! అదే నిజమైతే నేను జీవించి ఉండను. అంత వెర్రివాడినై పోతున్నాను— నీ మీద ప్రేమతో.

రోహిణీ! ఈ మధ్య మనీ ఎక్కువగా ఇర్లు పెట్టేస్తున్నాను నేవెంత సంసమంటే అంత సంపిస్తున్నాను నాన్న. అనవసరమైన ఇర్లులన్నో చేస్తున్నాను. పనిమాలు ఓవర్ అయిపోయాయి— చూడటం. తగ్గించుకోవాలంటే సాధ్యపడటం లేదు. అందుకని నీమీదే ఒట్టేశాను— ఈ చదువు ఆయ్యేవరకు ఇక పనిమా చూడకూడదని. ఇప్పుడు ధైర్యం వచ్చింది. ఎందుకంటే నీ మీద ఒట్టేపి ఇక ఆపని చేయనంటే చేయను— చేయలేను.

ఇంకా ఏమి రాయాలో మైండ్ కి తోటడం లేదు. ఇంకా ఏవేవో పిచ్చి, పిచ్చి ఆలోచనలు మెదుల్తున్నాయి కానీ అవి రాస్తే నీవు చదివి నవ్వుకుంటావేమోనని అవి రాయట్లేదు. నీవు మాత్రం ఇది అందిన తర్వాతన్నా ఉత్తరం రాస్తే దాన్నందుకొని తనివితీరా తృప్తి చెంది తిరిగి చదువుని యధాప్రకారం కొనసాగించవచ్చుననే ఆశతో వేస్తున్నానీ ఉత్తరం. నాకు పిచ్చెక్కకముందే వేస్తావు... కాదు— సంపిస్తావు కదూ నీ 'ప్రేమ సందేశాన్ని'. ఉంటా—

నీ
చైతన్య